

Underbilag III.

Fiskeriinspektøren.

København, den 9. August 1913.

Ved hoslagt at tilbagesende den mig under 1. Juli d. A. for Erklæring tilstillede Sag, L. J. 1913 Nr. 2024, Andragende om Nedlæggelse af Frisenvold Laksegaard og Aalegaarden ved Resenbro, skal jeg tjenstlig tillade mig at anføre følgende:

Medens Lodsejerne langs Gudenaen anfører, at de ommeldte Fiskeriindretninger er til Skade for Fiskebestanden i Aaen, og at Fiskeriet dersteds Aar efter Aar gaar tilbage, saa foreligger der fra Fiskere ved Randers Fjord en Udtalelse (eller et Modandragende), hvori der gøres gældende, at Laksegaardens Tilstedeværelse med den derfra praktiserede Udsættelse af Yngel er til Gavn for Fiskeriet og allerede i betydelig Grad har fremmet dette og gavnet Fiskerne.

Jeg ved ikke, hvorpaa de to Parter, Lodsejerne og Underskriverne paa Fiskernes Andragende, støtter deres modstridende Anbringender. Gennemgaar man det tilgængelige statistiske Materiale og Beretningerne vedrørende Laksegaarden for de sidste 10 til 12 Aar, faar man ikke Indtrykket af, at der i denne Periode er foregaaet nogen nævneværdig Forandring. Fiskeriet kan vel fra Aar til Aar vise forholdsvis stor Op- eller Nedgang, men nogen egentlig Forandring i Henseende til Frem- eller Tilbagegang i nævnte Periode kan der efter min Formening ikke paavises. Dette stemmer da ogsaa bedst med de af mig paa anden Maade indhentede Oplysninger, og efter disse sidste kan jeg i alt Fald ikke tillægge det Sagen vedlagte Andragende fra Fiskerne nogen afgørende Betydning. Da Forholdene ved selve Aaen ligger udenfor mit Forretningsomraade, har jeg ikke fundet Anledning til at underkaste Lodsejernes Udtalelser vedrørende Fiskeriet i denne nogen nærmere Undersøgelse.

Alt vel overvejet er jeg af den Anskuelse, at de omskrevne Fiskeriindretningers Bestaaen eller ikke Bestaaen vil være af underordnet Betydning, for saa vidt angaar Fiskeriet i Randers Fjord, og at de med Laksegaardens Opretholdelse og Drift forbundne aarlige Omkostninger praktisk set ikke staar i rimeligt Forhold til den eventuelle Nytte, som Fiskeriet i Fjorden — det vil sige Farvandet nedenfor Randers Sønderbro — tilføres ad denne Vej.

I den blandt Sagens Akter værende Skrivelse fra Hr. Løfting antydes paa sidste Side, at en Ordning, hvorved Lodsejerne direkte interesseredes for Fiskegaardens Drift ved eventuelt at give disse Lejlighed til at drive Fiskeriet i Gudenaen som Andelsselskab, vilde være af Betydning og muligén kunde bidrage til Udvikling af Ferskvandsfiskeriet, hvorved formentlig ogsaa menes det her specielt omskrevne Fiskeri. Jeg er ganske enig med Hr. Løfting i denne Udtalelse, og efter Omstændighederne skulde det synes, at en for de interesserede Parter tilfredsstillende Ordning maatte kunne tilvejebringes paa et saadant Grundlag.

F. V. Mortensen.

Til Landbrugsministeriet.